

[Wilhelm]

stiger meget, ville være umulig, uden at folk blev nødt til at gå fra hus og hjem, hvorfor man er nødt til at sætte den procentvis meget lavt.

Jeg synes, at man nu har skabt sig det politisk dårligst tænkelige udgangspunkt for at lave en nyordning af ejendomsværdistigningsbeskatningen eller værdibeskatningen i det hele taget. Det udgangspunkt, man nu har, er altså, at man hujer et flertal igennem for reelt intet andet end at afskaffe kapitalvindingsskatten, og så står man uden den lille smule, man dér havde som løftestang for en reform på dette område. Den har man opgivet, og så skal man i næste samling eller en anden skønne gang lave et eller andet vedrørende løbende beskatning af kapitalgevinster.

Jeg tror, dette er et udsalg, som vil betyde, at når man skal til at indfri de løfter, man gav om løbende beskatning af kapitalgevinster, så har man ikke længere noget at modbyde med, og så har man meget, meget vanskeligt ved at få gjort denne løbende beskatning af kapitalgevinster bare nogenlunde rimelig i størrelse i forhold til, hvordan andre former for indkomster – som der ligger blod og sved og tårer og trætte muskler og jeg ved ikke hvad bag ved – beskattes.

Vi er, som man nok har kunnet høre, ikke særlig begejstret for disse to forslag, og det ville ikke genere os det fjerneste, om det ikke lykkes for ministeren at få dem igennem inden tingets sommerferie, så man får tid til at tænke lidt nærmere over disse ting.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykkesoft):

Den kapitalvindingsskat på fast ejendom, vi har haft siden 1960'erne, kan vel ikke siges at være udtryk for en meget udpræget form for højere visdom eller logik. Det, der sker under de gældende regler, er, at selv ejendomsværdistigninger, som ikke har kunnet holde takt med inflationen i de lange besiddelsestider, kommer ind under beskatning. I øvrigt knytter der sig til udgangspunktet, 1965-vurderingen, som gælder for dem, der har haft deres ejendom i mange år, en usikkerhed, som vil knytte sig til enhver ejendomsvurdering – så vidt jeg har forstået, var den for landbrugsejendomme på det tidspunkt væsentligt større – nemlig vedrørende forholdet mellem ejendomsvurdering og fak-

tisk handelspris, og denne usikkerhed er større, end det har været tilfældet ved senere vurderinger.

Derfor har der været behov for at reparere eller ændre på kapitalvindingsskatten, som den er udformet. Der er sket forskellige reparationer, men ingen af de forsøg, der er blevet gjort, har f.eks. taget højde for et rentesrentep princip eller en egentlig indeksering af anskaffelsespriserne. Dertil kommer, at det, vi sidder med, er nødvendigheden af at have faktiske oplysninger om det historiske forløb med hensyn til forbedringsudgifter, der efterhånden er meget langt, helt tilbage til 1965. Det er i virkeligheden en skattelovgivning, som bliver mere og mere u håndterlig og mere og mere tilfældigt virkende med hensyn til de faktiske skattebeløb, den udløser. Når hertil føjes, at ejendomspriserne ikke længere stiger, men falder, sådan at den provenumæssige betydning af den eksisterende lovgivning er meget begrænset og indtil videre for kraftigt nedadgående, så mener jeg i hvert fald, at det er det bedst tænkelige tidspunkt for en revision af denne lovgivning. Oprydningssynspunktet har altså været meget tungtvejende.

Det er til forklaring for de af ordførerne, der har udtrykt en mere eller mindre stilfærdig forundring over, at en socialdemokratisk regering kommer med et forslag af denne karakter. Jeg forstod, at der lå det i det, at man fra borgerlig side godt kunne have ønsket sig, at det havde været en borgerlig skateminister, der var kommet med et tilsvarende forslag. Jeg forstod, at også hr. Wilhelm var af den opfattelse, at det havde været mere nærliggende. Det er da rigtigt, og det fremgår jo også af de provenutal, der er i forslaget, at dette for en meget væsentlig dels vedkommende betyder en afvikling af den hidtidige kapitalvindingsskat på fast ejendom. Det beklager jeg i og for sig ikke, for meget af det, vi beskatter i dag, er ikke reelle gevinster, det er temmelig tilfældigt.

Jeg synes måske nok, at der var nogle af ordførerne, der gjorde sig lidt rigelige anstrengelser for at finde eksempler på, at der dog kunne blive tale om skærpet beskatning efter dette lovforslag i forhold til det hidtidige. Og dér skal man jo rundt med lup. Hr. Ivar Hansen havde været henne omkring eksemplet med den unge landmand, der havde købt en mindre ejendom og så skulle over